

[Forsvarsministeren.]

midler foreslås fortsat henlagt til de militære chefer, der herved bevarer et meget virksomt middel til opretholdelsen af disciplinen — ikke mindst på grundlag af den foreslåede udbygning af de foranstaltninger, som vil kunne anvendes som disciplinarmidler. Der er herved skabt mere varierede muligheder for at påvirke uønsket adfærd i gunstig retning.

Forslaget om ændring af den bestående rettergangsordning og den heraf følgende begrænsning i de militære chefers nuværende adgang til at pålægge frihedsstraffe uden dom har imidlertid mødt modstand hos de militære chefer, der finder, at henlæggelsen af afgørelsen i tiltalespørgsmål og arbitrær straffemyndighed til auditørerne vil medføre en uønskelig begrænsning i disse chefers beføjelser og dermed et brud på deres ansvar for uddannelse, disciplin og trivsel. Det er endvidere bl. a. fremhævet, at den militære retspleje bør være etableret på en sådan måde, at den vil kunne virke såvel under fredstidsuddannelse som under truende forhold og krig. Det er i den forbindelse anført, at den foreslåede ordning ikke vil være forenelig med nødvendigheden af under krigsforhold at placere alt ansvar vedrørende de militære enheder hos de respektive militære chefer.

Jeg finder imidlertid, at der navnlig ved forslagene om, at påtale ikke kan rejses uden forhandling med rettergangschefen og om udvidelsen af området for anvendelse af disciplinarmidler er taget fornødent hensyn til de militære chefers betænkeligheder vedrørende disciplinens opretholdelse under den daglige tjeneste. Det bemærkes i den forbindelse, at rettergangschefen i tilfælde af uenighed med auditøren om tiltalespørgsmål, kan forlange sagen forelagt generalauditøren og eventuelt forsvarsministeren. I krigstid vil endvidere de militære chefers straffemuligheder ifølge lovforslaget kunne udvides, således at samtlige afgørelser vedrørende straffe, der pålægges uden dom, kan henlægges til disse chefer.

De skriftligt fremsatte udtalelser om lovforslagene vil stå til rådighed for det folketingsudvalg, der nedsættes til behandling af forslagene.

Hermed skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af postloven*.

Som det fremgår af almindelige bemærkninger til lovforslaget, må forslaget om takstforhøjelser ses på baggrund af et faldende overskud for post- og telegrafvæsenet og et stigende underskud for postsektoren, der i indeværende finansår skønnes at blive på ca. 100 mill. kr.

I modsætning til telesektoren er postsektoren meget personalekrævende, og lønstigninger påvirker derfor i særlig grad posttjenesten.

Fremsættelsen af lovforslaget må tillige ses som en videreførelse af de bestræbelser, der i de senere år er gjort; for at postsektoren skal være økonomisk uafhængig af telesektoren, således at omkostningerne ved udførelsen af postforretningerne betales af det publikum, der benytter de postale tjenester.

Som det fremgår af lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, er der regnet med følgende forhøjelser:

Taksterne for breve af de to laveste vægtsatser, dvs. breve indtil 100 g, for postkort og for tryksager indtil 20 g forhøjes med 10 øre. De nævnte takster har ikke været ændret siden 1967. Samtidig har jeg til hensigt administrativt at foretage forhøjelser af taksterne for småpakker, adresseløse forsendelser samt for brevfor- sendelser til udlandet.

Ud fra post- og telegrafvæsenets forretningsmæssige interesser ønskes der givet bemyndigelse til at kunne yde rabat på portoen for adresserede brevfor- sendelser, der af samme afsender indleveres i et stort antal eksemplarer. Rabatordningen påregnes i første omgang at skulle omfatte de